

El consell espiritual dels felipons, a la Catalunya del segle XXI

Dc, 16/09/2015 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) El 2015 ha estat un any de centenaris. El cinquè del naixement de Santa Teresa de Jesús i el segon del naixement de Don Bosco i de Maria Rosa Molas. I encara es commemora el d'un altre rellevant personatge d'Església, que diuen que va convertir Roma des del confessional: **Sant Felip Neri**. Fins el 26 de maig del proper 2016 es commemoren els cinc-cents anys d'una vida dedicada al consell i a la direcció espiritual.

“Encara que avui dia la confessió és terra cremada a Catalunya, a l'oratori de Vic hi ha un degoteig de gent”. Així explica el felipó **Jaume Seguranyes** un dels principals distintius de la capella on la seva congregació administra el sacrament de la penitència.

Es tracta d'una presència discreta, però que difon amb lucidesa la paraula de Jesús. I és que, segons Seguranyes, a l'oratori de Vic posen l'accent en la litúrgia: “La celebració la cuidem moltíssim”. Amb la mateixa discreció, l'oratori de Vic acollirà a la tardor unes confirmacions de joves universitaris, com a acte excepcional dels cinc-cents anys.

Totes les cases tenen el tret comú del ministeri sacerdotal. És a dir, la seva aptitud per acompanyar, sigui des de la catequesi, la doctrina o els sacraments. Allò que Seguranyes descriu també com “la cura d'ànimes”. En el seu moment, personatges com **Torres i Bages** a Vic o el beat **Pere Tarrés** a Gràcia, van estar estretament vinculats a la congregació, atrets segurament per aquesta capacitat d'escolta en clau de fe i de reconciliació.

Una necessitat atemporal, també del segle XXI. Ho demostra la gent que d'arreu acudeix a escoltar [les prèdiques del pare Josep Lluell](#), a l'oratori del centre de Barcelona. Seguranyes n'intueix el motiu: “Parlar tres quarts d'hora i no dir res tothom ho sap fer, però el pare Lluell és un home molt culte i sap concentrar moltíssim, amb breus minuts, un missatge que queda gravat, i això és molt difícil de fer”.

En la Roma convulsa del segle XVI

Quant al personatge de Sant Felip Neri, aquest oratorià reconeix que “és difícil parlar d'un sant tant polifacètic i amb una vida tan ampla”. Neri va néixer a Florència però va viure sempre a Roma, en un context convuls, el del segle XVI: amb la divisió de la cristiandat i la contrareforma per part de l'església catòlica.

En aquell escenari Sant Felip Neri es relaciona amb tothom: “Va tenir contacte amb la gent més senzilla de Roma, vagabunds i peregrins, i fins a les més altes jerarquies, tant eclesiàstiques com civils”. Una llarga vida en què arriba a conèixer

fins a onze papats.

Les reunions a l'oratori són una de les principals aportacions d'aquest sant: “Reunir-se per comentar l'escriptura en aquell moment era molt poc usual”, explica Jaume Seguranyes. Una pràctica avui més estesa i que dona a les comunitats les claus bàsiques per comprendre els evangelis.

També assenyala com “va usar una de les grans catequesi de tota la història de l'Església: l'art per evangelitzar”. I és que de l'oratori en van sortir músics i escriptors. A Barcelona, per exemple, l'avi **Lluís Millet**, fundador de l'Orfeó Català, va fundar la capella de Sant Felip Neri l'any 1931.

L'autonomia dels oratoris

A diferència d'altres congregacions o ordes religiosos, en l'[organització internacional dels felipons](#) no hi ha provincials ni generals. Per tant, cada oratori, com passa en els monestirs, té la seva autonomia: “És un patró canònic antic de l'Església, en què cada casa depèn directament de la Santa Seu”, recorda Seguranyes.

El de la plaça de Sant Felip Neri de Vic, és un dels cinc oratoris que els felipons tenen en territori de parla catalana. El més antic, el de la plaça que porta el mateix nom [a Barcelona](#), va ser fundat el 1673. Més endavant hi haurien els de Palma de Mallorca (1690), el seguiria Vic (1723), el del barri de Gràcia (1885) i el de [Porreres](#) (1891).